

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOCNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO 11/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P. T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

Šport, šport in šport Vrhunsko srečanje v ZDA

Šport kot igra, rekreacija in merjenje sil ter spretnosti moških je najbrž star kot je staro človeštvo. Saj so moški vedno želeli meriti svoje moči in spretnosti. V stari zgodovini so šport v tem smislu gojili posebno Grki in so v ta namen vsaka štiri leta prirejali posebna tekmovanja v Olimpiji. Od tod tudi beseda »olimpijske igre«.

SPORT V PRETEKLOSTI

Ta dejavnost se je v teku časov spreminjala in prilagajala vsakokratni kulturi. V srednjem veku npr. so slovele viteške igre oz. turnirji, kjer so se vitezi pomerili v raznih viteških igrah s kopji, sulicami, na konjih in peš. Toda to je bila zabava vitezov.

V preteklem stoletju se pa začne razvijati šport kot dejavnost širših množic. Gre za telovadbo, kot so jo gojili sokoli in orli pri nas. Razvoj je pa šel dalje in šport je zajemal vedno večje mase in vedno številnejše panoge. Razvile so se današnje športne dejavnosti, ki jim skoro ni števila, od lahke atletike kot pri Grkih, do boksa, avtomobilskih dirk, balcanja itd.

NARAVNI ŠPORT

Mislím, da je prvi namen športa igra, sprostitiv. V hribe gremo predvsem zaradi sprostitve, človek gre plavat in kolesariti, predvsem zato, da razbija mišice, da utrdi zdravje. To je bil in je gotovo prvi namen športa, tistega ljudskega, množičnega.

Toda šport je bil že pri starih Grkih tudi agonizem, tekmovanje, merjenje sil. Ze dečki se »magaajo«, kdo je močnejši. Tako more postati šport kot agonizem povsod pričujoč, pri posameznikih kot pri skupinah. Kdo si bolj upa, kdo je hitrejši, močnejši, spretnější, Kdo dalje skoči itd. Pri tem gre za čast, za ponos. Iz tega so nastale olimpijske igre, ko je zmagovalac dobil le lorovor venec. Toda iz športa za veselje, iz agonizma, za čast smo posebno po zadnji vojni prešli v šport kot poklic, v profesionalni šport. Zmagovalcu ne gre samo čast, temveč tudi honorar. O športnikih kot profesionalcih moremo danes govoriti skoro pri vseh panogah: smučanje, nogomet, plavanje, avtomobilske in kolesarske dirke. Posebno je danes profesionalizem razpisen pri nogometu, ne pri tistem majhnem, pri mladini, ki brca za zabavo, pač pri vrhunskem.

NOGOMET KOT POPULAREN ŠPORT

Nogomet je danes, posebno v Evropi in Južni Ameriki, postal najbolj popularen šport. Udeležba pri nogometnih tekmah bolj znanih moštev presega vse meje. Vsako igrišče postane ob nekaterih tekmah premajhno. Novi stadion v Rimu, zgrajen za letošnji »mundial«, ima 82 tisoč sedežev, za marsikako tekmo bo sedežev zmanjkalo. Igralci so plačani, mastno plačani. Včasih gre njih honorar v milijarde lir. Ne samo to, postali so idol, malik gledalcev. Ob ponedeljkih moški po kavarnah komentirajo le izide tekem pretekle nedelje. Sedaj v juniju bodo slični komentarji trajali cel mesec od jutra do večera, od začetka tekem 8. junija do konca, 8. julija.

Če nogometna moštva gredo na igrišče zaradi časti in honorarja, množice polnijo stadione iz veselja, a tudi iz strasti, saj je nogomet postal strast premmogih. Vsako moštvo ima svoje navijače, ki so prepogosto pripravljene se stepsti za svoje ljubljence. Od tod nasilje pri nogometnih igrah. Šport ni več zabava, veselje, živčna sprostitiv, temveč priložnost za sprostitiv nagonov in nasilja.

IŠCIMO PRAVE VREDNOTE ŠPORTA

Tega problema se zavedajo organi javne varnosti, zato bodo med prihodnjimi tekmami pomnožili varnostno službo v stadionih in izven njih. Tega se zaveda tudi Cerkev. Kardinal Poletti je na to

opozoril. »Opažamo preveliko naklonjenost k nasilju, posurovelost v odnosih med športom, športnimi društvi in divjimi navijači; izgredi ob igrah grozijo, da utonejo prava načela športa in resničnega praznovanja«. Ta načela je poudaril sv. oče, ko je blagoslovil novi rimski stadion: »Šport lahko opravi pomembno vlogo, posebno v mladih srcih, da vzbuja v njih upanje, željo po premagovanju težav, čut za disciplino, poštenost in altruizem.«

To pomeni, da morajo tako igralci kot njih navijači znati pogumno in pošteno prenesti tudi poraz!

Letošnji »mundial« bodo na stadionih in še bolj po televiziji gledali milijarda in še več gledalcev po celem svetu. Da bi bile prihodnje tekme vsem priložnost za pošteno igro in doprinos k prijateljstvu med vsemi narodi!

K. H.

Te dni se je zaključil že dolgo napovedani vrh ZSSR-ZDA v Washingtonu. Predsednik Sovjetske zveze Mihajil Gorbačov se je skoraj pet dni mudil v Združenih državah, kjer ga je sprejel predsednik George Bush. Z obema sta bila tudi oba zunanja ministra, ševarnadze in Baker, ki sta pletla zadnje niti okoli pomembnih sporazumov o razorožitvi obeh velesil. Obe prvi dami, Barbara Bush in Raissa Gorbačova pa sta prav tako s svojo žensko diplomacijo gotovo prispevali k uspešnosti tega vrhunskega srečanja.

Sovjetsko-ameriški »vrhi« so že nekaka institucija po drugi svetovni vojni. Od srečanj Roosevelt-Stalin ali Truman-Stalin še med vojno in po vojni mimo povojnih nelahkih sestankov recimo Eisenhower-Bulganin in Hruščev pa spet v kasnejši dobi Kennedy-Hruščev na Dunaju in kasneje v dobi Brežnjeva z Nixonom-

Fordom in še prej Kosigin-Ford v Zda do Reaganove dobe, ko je vzpostavil posebno trdne osnove za stik z Moskvo s prihodom Gorbačova na oblast. Sedanje ameriško srečanje obeh državnikov je drugo v Bushovem predsednikovanju. Prej pomorski vrh med razburkanimi valovi na Malti, sedaj pa tudi v atmosferskem mirnejšem vzdušju v Washingtonu in v letni rezidenzi ter prisrčnem vzdušju v Camp Davidu. To je le bežna omemba teh dvostranskih srečanj med obema velesilama, ki pa imata nedvomno velikansko vlogo za celotno svetovno politiko.

DOSEŽKI SEDANJEGA SREČANJA

Današnji politični trenutek prav gotovo ni lahek in niti gladek. V mednarodnih odnosih so se pojavili novi težki rešljivi problemi. Odjuga v vzhodni Evropi in demokratizacija tamkajšnjega življenja sta prinesli s seboj nova, zapletena vprašanja. Združitev Nemčije je samo eno izmed njih. Prav gotovo si še pred dobrim letom obe velesili nista mislili, da bo to vprašanje tako nenadno postalo eno glavnih evropskih zadev (in verjetno si ne Moskva ne Washington tega nista niti želeli).

Svetovna ravnovesja niso podobna kozmičnim. Tu ne gre za večne in nespremenljive naravne zakone, ki drže skupaj ozvezdja in nebuloze, svetove in planete. Gre za vse kaj drugega. V sami sovjetski notranji politiki sedaj vre kot še nikdar prej. Baltski problem se zdi skoraj nerešljiv, čeprav tudi tu pride včasih do razjasnitev, vsaj trenutnih (glej npr. sestanek litvanske ministrske predsednice z Gorbačovom, čeprav gospodarska blokada še vedno tlači in ekonomsko uničuje to pogumno baltško državo). Na drugi strani se recimo na jugu Sovjetske zveze spet oglašajo Gruzija (Georgija) in pripravljajo tla za skorajšnjo neodvisnost.

Kaj pa z ameriški pogovori obeh svetovnih državnikov? Gotovo sta Bush in Gorbačov sprejela vrsto pomembnih sklepov, posebej na področju razorožitve in sploh zmanjšanja zlasti jedrskega orožja obeh velesil. Ne da bi se spuščali

na tem mestu v tehnične podrobnosti sprejetih obvez, lahko zatrdimo, da sta sedaj ZDA in ZSSR res naredili velik korak naprej v prizadevanjih za vedno večje medsebojno razumevanje.

JELCINOV NASTOP V PREDSEDSTVU RUSKE REPUBLIKE

Seveda ni še vse povsem steklo. Tudi Bush je nekatere, zlasti gospodarske olajšave Moskvi pogojil z liberalizacijo izseljevanja iz Sovjetske zveze, o čemer bo še sklepal ameriški kongres, ki pa je do predsednikovih sklepov precej skeptičen. Moskvi pa še vsekakor izplača tudi pokazati nekaj več dobre volje, saj bo le tako lahko gotovo napolnila svoje izpraznjene žitnice. In prav v Minnesoti, državi, žitnici ZDA, je sovjetski voditelj s svoje strani apeliral na ameriške gospodarstvenike, naj čim več investirajo v Rusiji, kar da se jim bo bogato obrestovalo...

V Moskvi pa je med obiskom predsednika Gorbačova prišlo do korenitih sprememb. Tako je postal predsednik ruske federativne republike (ki gre od osrednje evropske Rusije preko Sibirije do Vladivostoka) Boris Jelcin, znan kot glavni antagonist sovjetskega predsednika in zagovornik radikalnih političnih reform. Med drugim je novi ruski predsednik tudi velik zagovornik prave suverenosti republike Rusije navznoter in navzven ter s tem možni grobar Sovjetske zveze. Sam je vse to še omenil v svojem nastopnem govoru. Obenem je že pokazal na razne nove pobude, med temi je sestanek litvanske ministrske predsednice z Gorbačovom, čeprav gospodarska blokada še vedno tlači in ekonomsko uničuje to pogumno baltško državo). Na drugi strani se recimo na jugu Sovjetske zveze spet oglašajo Gruzija (Georgija) in pripravljajo tla za skorajšnjo neodvisnost.

Kaj pa z ameriški pogovori obeh svetovnih državnikov? Gotovo sta Bush in Gorbačov sprejela vrsto pomembnih sklepov, posebej na področju razorožitve in sploh zmanjšanja zlasti jedrskega orožja obeh velesil. Ne da bi se spuščali

Spectator

Tudi Hrvaška ima demokratično vlado

V sredo, 30. maja se je prvič po volitvah sestel hrvaški sabor (parlament). Sabor se je začel z mašo v zagrebški stolnici ob 8. uri. Somaševanje je vodil kardinal Franjo Kuharić; maša je bila za mir in sožitje med narodi ter za modrost novih na demokratičnih volitvah izvoljenih oblastnikov. Maši je prisostvovalo kakih 250 poslancev, med njimi tudi Franjo Tudjman, voditelj zmagovalne stranke Narodne demokratične zajednice. Ta stranka ima v saboru 58 % poslancev, v Zagrebu samem pa je dosegla 90-odstotno večino.

Skupnega zasedanja vseh treh zborov, ki je bilo okrog polдне istega dne, so se poleg vseh izvoljenih poslancev udeležili še dosedanjí partijski voditelji, kardinal Kuharić, muslimanski iman Omerbašić in predsednik zagrebške židovske občine Slavko Goldstein. Čeprav povabljen, je bil odsoten pravoslavni metropolit Jovan Pavlović. Seje so se udeležili tudi zastopniki starih hrvaških grofovskih družin ter številni zastopniki iz emigracije. Srbski poslanci, izvoljeni na listi Srbske demokratske stranke (pet po številu), se prve seje iz protesta niso udeležili; njih predsednik Jovan Karšović je poslal le brzojavko s čestitkami. Vzrok za odsotnost Srbov je bil atentat na enega njihovih voditeljev Mlinarja, pri katerem je bil ta ranjen. Podpredsedniško mesto, ki so ga namenili Srbski demokratični stranki, je zato ostalo nezasedeno.

Na seji je bil izvoljen za predsednika Hrvaške republike dr. Franjo Tudjman, kot je bilo pričakovati; Stjepan Mesić je predsednik vlade.

V saboru je zastopanih 16 strank, ki pa imajo vsaka le po nekaj poslancev. Od Slovencev se te prve seje sabora ni nihče uradno udeležil, le Milan Kučan je poslal svoje čestitke. Stipe Suvar, podpredsednik zveznega predsedstva in Ante Marković sta prav tako poslala le čestitke.

Trideseti dan maja je pa bil za vse Hrvate doma in po svetu dan narodnega veselja, narodni praznik. Pri jezeru Jarun blizu Zagreba se je ta dan zbralo milijon ljudi, Zagrebčanov in iz cele Hrvaške ter inozemstva. Zvečer je prišla tudi delegacija iz Slovenije in sicer Milan Kučan, dr. France Bučar, predsednik slovenske skupščine, ter Dimitrij Rupel, slovenski zunanji minister. Tudjman jih je bil zelo vesel, saj so bili prva uradna delegacija, ki je prišla pozdravit novi parlament.

O tem ljudskem slavlju piše Delo: »Vse proslave (uradne) je zasenčil ljudsko slavlje z ognjemetom, nastopom najbolj znanih hrvaških zabavnih ansamblov in pevcev ter amaterskih skupin ob rekreativnem jezeru Jarun, kjer je za milijonsko množico delovala dvojna zaščita, po-

licijska in zaščita varnostnikov Hrvatske demokratske stranke.

Za Hrvate je bil to tudi dan narodne sprave. Toda nad to spravo leži senca odnosov do Srbov. Teh je v hrvaški republiki do osem sto tisoč. Tudjman je k sodelovanju povabil Srbsko demokratsko stranko in ji ponudil eno podpredsedniško mesto. Toda kot smo videli, se ta stranka ni udeležila prvega zasedanja sobranja. Spori med Srbi in Hrvati so tudi v Dalmaciji. V Kninu so Srbi napadli avtobus vernikov, ki so se vračali iz Medžugorja, blizu Šibenika pa so podtaknili ogenj dvema srbskima igralcema, v Benkovcu pa so ranili predsednika Srbske demokratske stranke. Pobotanje med Srbi in Hrvati bo zato tudi v duhu nove demokracije težko. Teško bo tudi zato, ker je Slobodan Milošević proglasil, da tam, kjer so Srbi, je tudi Srbija. Potrebno bo zato modrosti in veliko strpnosti pri Tudjmanu in njegovih, da se narodne strasti ne razplamtijo še bolj.

Če primerjamo demokratično Slovenijo ter demokratično Hrvaško, vidimo določene razlike: Tudjman je takoj odprl vrata tudi emigrantom. Slovenija išče stike z njimi šele sedaj. Prvi dan zasedanja sabora je bil »veselica« za vse Hrvate. Bil je to dan hrvaške državnosti. Sabor so začeli z mašo in pri seji v saboru je bil navzoč tudi kardinal Kuharić. Državne posle so si stari in novi upravitelji prijateljsko predali. V Ljubljani ni bilo tako idilično. Tudjman je takoj obljubil, da povabi papeža na obisk.

Tudjman pa bo imel težave, ki so Sloveniji prihranjene in to je prisotnost močne srbske narodne skupnosti. V določenih predelih Hrvaške, npr. okrog Knina so Srbi v večini in že grozijo, da se bodo politično ločili od Hrvatov. Ne nazadnje je do Hrvatov nestrpno razpoložena tudi srbska pravoslavna Cerkev, tako da spor med Srbi in Hrvati ni samo narodnostni spor, temveč tudi verski.

Umrli irski kardinal O'Fiach

V Franciji je umrl za neozdravljivo boleznijo kardinal Irske Thomas O'Fiach, star 66 let. Za kardinala ga je imenoval sedanji papež Janez Pavel II. leta 1979. Kardinal se je zavzemal za Irce, ki živijo v Uulsterju pod angleško upravo. Vedno pa je obsojal nasilne nastope IRA-e. Kardinal je upal, da se bo mogel udeležiti evropske škofovske sinode, ki jo je napovedal sveti oče ob obisku na Češko-slovaškem za prihodnje leto. Sedaj ga prehitela smrt. Slabo se je počutil v Lurdu, kamor je spremljal romarje. Prepehli so ga v bolnišnico v Toulouse, kjer je umrl.

Lenin in Cerkev

Revija »L'altra Europa«, ki izhaja v Milanu in se s krščanskega zornega kota ukvarja s t.i. Vzhodno Evropo, v zadnji številki (1990, 2) objavlja pretresljiv dokument: Leninovo tajno navodilo članom politbiroja, kako postopati pri zaplembi bogoslužnih in drugih svetih predmetov ruske pravoslavne Cerkve. Te zaplembe so namreč pri vernikih in duhovnikih vzbujale odpor, da je v nekaterih primerih prišlo do hudih in krvavih neredov.

Iz objavljene navodila izhaja ves cinizem, ki ga je bil v svoji »realni« politiki zmožen boljševistični voditelj. Pismo je nedvomno avtentično, saj njegovo vsebino navaja Leninovo Zbrano delo iz leta 1964. A celotnega besedila si še sami uredniki Leninovega opusa niso upali natisniti, pa čeprav so imeli na razpolago kar 55 debelih knjig (sic!).

Pravi med drugim Lenin: »(...) Sedaj ali nikdar več. Sedaj, ko pomanjkanje sili ljudi celo v ljudožrstvo in se na cestah kopiči na stotine, če ne na tisoče trupel, se moremo (in torej moramo) lotiti zaplembe cerkvenih predmetov z najbolj divjo in neizprosno energijo in pri tem zatreti sleherni odpor (...) Neki globok politični mislec je pravilno dejal, da je treba kruta dejanja — ko so potrebna za doseg določenih ciljev — izvršiti z največjo odločnostjo in v najkrajšem času, kajti ljudske mase ne prenašajo dolgotrajnega nasilja (...) Zato smo prišli do trdnega sklepa, da moramo prav v tem trenutku stopiti v boj proti šovinističnemu kleru, in to odločno in neumljeno. Njegov odpor moramo za-

tretji s tako krvoločnostjo, da je za nekaj desetletij ne bo pozabil (...)

Tako tovariš Vladimir Uljanov — Lenin, vzor in upanje tolikih milijonov ljudi, ki so verjeli v boljši in pravičnejši svet, katerega naj bi človeštvo prinesla revolucija...

Referendum je propadel

Nedeljski referendum je propadel, ker je bila udeležba nezadostna. Glasovat je šlo namreč le nekaj nad 43 % volivcev, zakon pa predvideva, da je referendum veljaven, če glasuje nad 50 % volivcev. Na volitve je šlo pa le nekaj nad 18 milijonov državljani. Zato ostane vse kot je bilo tako glede lova kot glede pesticidov. Vendar se je izkazalo, da si vsaj 18 milijonov volivcev želi sprememb. Zato naj vlada in parlament le pomisli, kako bi oba zakona izboljšala.

Umazana voda v Neaplju

V nekaterih četrtih Neaplja priteka iz pip umazana voda. Za prebivalce morajo dovažati vodo v cisternah. Pravijo, da je mestni vodovod nekje poškodovan in da zato pronicava vanj umazanja. Drugi trdijo, da gre za sabotažo. V Neaplju je vse mogoče.

Božične počitnice tudi v Sloveniji

Nova vlada v Ljubljani je sklenila, da bodo zimske počitnice razdelili v dva dela: za Božič bo en teden počitnic od 23. decembra do novega leta; drugi teden počitnic pa bo proti koncu januarja.

Pomladanski prazniki

VNEBOHOD

Vnebohod je seveda le predkorak v ognjeni duhovni praznik Binkošti. Kadar je vreme lepo, se zdaj pomladanska narava že bujno razcvete. Ob jasnih večerih se na nebu prižiga na tisoče zvezd. V mladem svežem žitu in po cvetočem sadnem drevju pojejo ptiči in hrošči svoje stare majniške speve. Tako je razumljivo, da je binkoštni praznik Svetega Duha pritegnil nase tudi mnogo šeg in navad, ki spadajo po svojem bistvu med pomladanske običaje.

BINKOŠTI IN LJUDSKE NAVADE

Sem spada npr. znana binkoštna nava-da, da ob hišna vrata in okna zataknejo zelene lipove ali brezove vejice z utemeljitvijo, znano iz slovenske Koroške, da »Sveti Duh gor sedel«. Gorenjski, štajerski in koroški kmetje so ponekod že zgodaj v binkoštnem jutru z blagoslovljeno vodo poškopili njive in travnike v želji, da bi dobro obradili in uspevali. Danes vemo, da te krščanske binkoštna navade segajo daleč nazaj v predkrščansko dobo. So ostanki stare vere v skrivnostno moč pomladanskega zelenja, ki je prisposoda poletne poživitev življenjskih sil, zdravja in sreče.

Blagoslovljena voda ima dobrodelno moč, to pa so tudi v nekaterih slovenskih krajih zlasti na Koroškem pripisovali po starodavni vraži binkoštni rosi na travnikih.

Še pred petdesetimi leti so bile v tedaj še zelo kmečki Sloveniji tudi Binkošti veseli pastirski prazniki. Pokali so z biči ter prešerno vriskali. Na Koroškem, kjer so zime dolge, so o Binkošti prvič gnali živino na pašo. Na štajerskem se je z Binkošti spojilo tudi veliko hudomušnih, oziroma veselih običajev. V Framu so zaspancem zagodli tako, da so jim na streho vrgli šopek kopriv. Drugod so podtaknili dekletom v spalnice koprive in plevel. Te posebnosti, ki so že skoraj vse pozabljene, so skrbele za smeh in dobro voljo, a tudi za jezo.

BINKOŠTNI KRESOVI

Že na predvečer binkoštnega praznika so v Sloveniji, a tudi marsikje po avstrijskih in bavarskih gorah, zagoreli ognji. Ponekod so bili ti kresovi v obliki velikega lesenega križa kot simbol ognjenega Svetega Duha s sedmerimi darovi govora v mnogih jezikih sveta in v bleščečem onstranskem sijaju. Navada binkoštnega kresa pa je pravzaprav še iz poganskih časov, saj so z njo hoteli dokončno pregnati mrz in odvrti slano od setve.

Na binkoštno nedeljo so se tudi na Slovenskem zvonarji že navsezgodaj skušali, kdo bo prvi in na najlepši način oznanil jutro. Od vsepovsod, iz vseh le-

pih, ozelenelih dolin in razcvetelih višin je slovesno pritrkavalo, tako da je to svečano zvonjenje večkrat našlo pot tudi v literaturo slovenskih pisateljev in v popotne starih tujih popotnikov, ki so se čudili siloviti lepoti in pretresljivi zvočni molitvi slovenskih zvonov.

Marsikje na Slovenskem je nad mizo v kmečki izbi visela velika steklena krogla, v kateri se je belil golobček — ta prisposoda Svetega Duha. To je bil ostarek nekdanjih srednjeveških dramatičnih binkoštnih verskih obredov. Na njih so velikega goloba, ki je bil po navadi iz lesa, v cerkvah kot nekakšno lutko premikali na vrvi nad glavami vernikov. Marsikje so prirejali prave binkoštna špektafle. Od cerkvenega stropa na Tirolskem ni priletel le golob, temveč kot nekakšna nebeška mana so priletele tudi vsakovrstne dobrote, posušeno sadje, medenjaki in druge sladkarije, ki se jih je razveselila zlasti mladina. Na vernike so ponekod metali tudi cvetje in goreče krpe, tako da je marsikje kaj zagorelo ali pa se vsaj osmudilo. Cerkvemu vodstvu se take vesele slovesnosti niso zdele posebno primerne, saj so bile tudi nevarne. Zato so jih postopoma prepovedali.

Lev Detela

Letošnji novomašniki v Sloveniji

V koprski škofiji bosta dva nova mašnika: Alojzij Furlan iz Lokavca ter Franc Likar s Cola. Oba bosta posvečena na praznik apostolov Petra in Pavla v Logu pri Vipavi ob 9. uri.

Ljubljanska škofija bo imela šest novih mašnikov. Posvečeni bodo v ljubljanski stolnici na praznik apostolov Petra apostolav Petra in Pavla ob 9. uri.

V mariborski škofiji bo pet novomašniških posvečenj. Ta bodo na isti praznik v mariborski stolnici.

Redovne skupnosti: cistercijani bodo imeli enega novomašnika, minoriti enega, frančiškani dva, salezijanci štiri.

Diakoni. Ob koncu junija bo tudi posvečenje novih diaconov. Koprška škofija bo imela štiri diakone, ki bodo posvečeni v Idriji v četrtek, 28. junija ob 18. uri. Ljubljanski diakoni, po številu šest, bodo posvečeni v Radovljici 28. junija ob 18. uri.

Zlatomašniki

V koprski škofiji bosta dva zlatomašnika: Dominik Pegan, župnik v Dvorih pri Koprju ter Rudi Zafiran, župnik v Slavini.

Zlatomašniki so še: p. Jože Cukale, jezuit, misijonar v Indiji ter kapucin p. Fidelis Kraner, sedaj upokojenec v Vipavskem križu. Posvečen je bil 21. decembra.

Zlatomašnik bo tudi dr. Kazimir Humar iz Gorice 24. junija ob 17. uri.

nje ministrov za kulturo vseh dežel, ki so prispevale k razstavi; to so: Češka-Slovaška, Ogrska, Avstrija, Jugoslavija in Italija. Zvečer ob 17.45 je bila v bivši kapeli sv. Frančiška tiskovna konferenca, ki se je udeležil tudi zunanji minister De Michelis.

Mateja Svet zapušča šport

Najslavnejša slovenska smučarka Mateja Svet je sklenila zapustiti šport. Kot 14-letno dekle se je posvetila smučanju in dosegla res lepe uspehe; uvrstila se je v sam vrh svetovnih smučark in osvojila vrsto medalj. Sedaj pa je sklenila, da se umakne iz športa in se posveti sami sebi. Najprej bi rada dokončala srednjo šolo, nato pa ustanovila kako trgovsko podjetje. Izjavila je, da je utrujena in izmučena. Ima 22 let in ji lahko verjamemo, da si želi mirnejšega življenja, saj leta tečejo tudi za športnike.

Kanadsko-slovenski kongres

V Kanadi razmišljajo o ustanovitvi Kanadsko-slovenskega kongresa, kot nadstrankarske organizacije, neodvisne od političnih strank, s vseslovenskimi cilji doma in po svetu. Uresničiti željo po združevanju vseh Slovencev in Slovencev dobre volje na temelju vzajemne pomoči in zavezanosti slovenstvu. Tako je zapisano v glasilu Kongresne misli, april 1990.

Kanadsko slovenski kongres bo povezoval preko Slovenskega svetovnega kongresa našo različenost in jo strnil v občestvo. Tako bomo z lahkoto povedali, kdo in od kod smo; da smo Slovenci iz Evrope, živeti na sončni strani Alp.

DUHOVNA MISEL ZA NEDELJO SVETE TROJICE:

»Milost Gospoda Jezusa Kristusa in ljubezen Boga in občestvo Svetega Duha z vami vsemi!«

(2 Kor 13,13)

Vzvišena in nedosegljiva je skrivnost Boga: razum je preskromen, da bi prodir vanjo; pogled zatrt, da bi objel brezmejnost njenega obzorja, besede nemočne, da bi lahko opisal neizmernost bogastva, ki se skriva v njej. Kar vemo, je On povedal, na poseben način po svojem učlovečenem Sinu — razodeva se nam kot Troedini Bog: Oče, Sin in Sveti Duh. Tri božje osebe v eni sami božji naravi.

Skrivnost Presvete Trojice je predvsem skrivnost ljubezni v vseh njenih razsežnostih.

— Bog vstopa v vsej polnosti v naše življenje in mi v njegovo. On je Stvarnik vsega.

V svojem Sinu je stopil med nas.

Po svojem Svetem Duhu živi, deluje v nas in med nami.

Mi vsi živimo za Boga, z Bogom in v Bogu.

— Bog nam daje svoje darove: mi sami smo njegov dar.

Kot dobri Oče je hotel vse, kar je, od atoma do zvezde.

Sin rešuje, kar je padlo, od rojstva do smrti.

Sveti Duh posvečuje, dušo in telo.

— Bog sam je dar.

Postal je naš oče in mi njegovi otroci.

Sin je kot človek naš brat, mi njegovi bratje in sestre.

Sveti Duh je postal naše življenje in mi živimo v Njem.

S ponižnim in predanim srcem moramo pritrđiti veri Cerkev, ki moli na dan

Svete Trojice v mašnem hvalospevu:

— Ti si z edinorojenim Sinom in Svetim Duhom en Bog,

en Gospod: ne v eni sami osebi,

ampak v treh osehah ene božje narave.

Kot po tvojem razodetju verujemo o tvojem Sinu,

prav to o Svetem Duhu.

Ko slavimo tebe, pravega in večnega Boga,

molimo vsako osebo iste božje narave in enakega veličastva.

MILAN NEMAC

Alojzij Mlakar CM - 90 let

Na Mirenskem Gradu je bil v četrtek, 7. junija praznik: g. Alojzij Mlakar, najstarejši član samostanske družine in jugoslovanske province Misijonske družbe, obhaja 90-letnico življenja. Že v četrtek, 14. t. m. pa bo življenjskemu jubileju dodal še nadaljnjo, enako častljivo obletnico: 70 let večnih zaobljub čistosti, uboštva, pokorščine in stanovitnosti. Dvojnemu slavlju, dvojnemu veselju jubilarita in njegovih sobratov bi se radi pridružili s čestitkami in zahvalo za slavljenčevo blagoslovljeno življenjsko pot in milosti, ki so se v njem in po njem udeleževali v tem dolgem razdobju.

Slavljenčevo življenje odlikujeta duhovna poglobljenost in značajska premočrtost, oplenitveni z naravno modrostjo in bogato učenostjo. Ob mnogoterih talentih je duhovniško službo gojil tudi v vzporednih dejavnostih. Na Gradu je vodil pevski zbor in vzgajal mlade organiste. Zbiral je tudi zgodovino božjepotnega griča in jo objavil v koledarju Goriške Mohorjeve družbe za leto 1979. Široka jezikovna obzorja je mojstrsko spajal z etimološko vneto (razlaga izvora besed), aktivno prevajal iz francoščine in s stvarnimi predlogi sodeloval pri pripravi besedil za novi slovenski misal in brevir. Njegova zanimanja pa segajo še dlje, od arheologije do astronomije, v njem je skrta živa enciklopedija. V vsakdanje veselje mu je božje stvarstvo: ptice pod nebom, rože, cvetje, zelenje...

Starosta Mlakar je gotovo tudi enkratna, neponovljiva duhovska kontinuiteta mirenske božje poti, ki ga v zlahtnem

Jubilant g. Alojzij Mlakar CM v družbi s prijateljem pred cerkvijo na Gradu

Iz slovenske Koroške

Zaključna akademija Slovenske gimnazije na Koroškem

Zadnje nedeljo maja je odbor šolske skupnosti na Slovenski gimnaziji pripravil šolsko akademijo (33. po vrsti) pod geslom »Gremo v ves«. Naslov bi lahko tudi dobesedno razumeli, saj tokrat gimnazija sama ni bila tako močno zastopana — izstopalo pa je Kulturno društvo iz Smihela, ki je pripravilo prijetne nastope. Posebno zanimiv je bil recital »Razpeti med vasjo in mestom«, v katerem so dijaki nakazali problem odtujevanja od doma oz. prilaganje mestnemu življenju. »Projekt o Smihelu«, ki je bil prikazan kot diapozitivni prispevek, je dokazal, da se mladina zanima za življenje na vasi, kjer je kulturno udejstvovanje pravzaprav bolj živo kot so mislili. Pevsko je najbolj navdušila znana Lipuševo družina.

Med častnimi gosti, ki jih je pozdravil ravnatelj Slovenske gimnazije dr. Vospernik, naj omenim le škofijskega kanclerja Kristofa, slovenskega ministra dr. Dularja in dr. Venclja, državnozbornskega poslanca Smolleta, jugoslovanskega konzula in predsednika NSKS dr. Grlica. Zastopanih je bilo še veliko domačih organizacij in društev, duhovščine in čč. sester, a tudi nemško govorečih predstav-

nikov ni manjkalo. Absolvent slovenske gimnazije dr. Zdravko Inzko je predstavil pred nedavnim ustanovljen študentski sklad Združenja absolventov, ki naj bi skrbel za podporo nadarjenim in socialno šibkim dijakom. R.B.

Delegacija SSK pri ministru Dularju

Delegacija Slovenske skupnosti, v kateri so bili deželni tajnik Ivo Jevnikar, deželni predsednik in podpredsednik Marjan Terpin in Rafko Dolhar ter deželni svetovalec Bojan Brezigar, je 31. maja obiskala v Ljubljani člana slovenske vlade prof. dr. Janeza Dularja, ki je pristojen za Slovence v zamejstvu in izseljenstvu ter za manjšine v Sloveniji.

Predstavniki SSK so novemu ministru prisrčno čestitali za imenovanje in izrazili priznanje vladi, da je za Slovence zunaj republike ustanovila poseben resor. Predstavili so mu svoj pogled na sedanje politično dogajanje in razmere v Sloveniji in zamejstvu ter svoje predloge za nadaljnje urejanje stikov med matico in zamejstvom. Kot je zapisal v uradno sporočilo Republiški komite za informacije, je minister Dular kot poglobitveni izhodišči vladne politike v tej smeri poudaril pojem »enotni slovenski kulturni prostor« in uravnoteženje razmerij od raznih političnih in nazorskih skupin med Slovenci po svetu. Slovenija bo v teh razmerjih čim bolj nevtralna.

Pariške novice

Slovenski avtorji so brali v pariškem Centru Pompidou

Na iniciativo v Parizu živečega slovenskega filozofa in pisatelja Evgena Bavarčarja je bil v ponedeljek, 21. maja v pariškem Centru Pompidou Dan slovenske kulture in literature.

Dneva so se udeležili tako pisatelji iz Slovenije kakor tudi otroški inštitut. Iz svojih del so brali in diskutirali na podiju: Janko Ferk, Maja Haderlap, Fabjan Hafner in Jani Oswald. Pesniki so brali v slovensčini in nemščini. Neka igralka pa je predstavila prevode v francoščino. V francoščini so bili prebrani tudi njihovi referati.

V Centre Pompidou so organizirali tudi knjižno razstavo, na kateri je sodelovalo veliko število slovenskih založb. Mohorjeva založba se je predstavila s svojim dvojezičnim programom. Po koncu razstave pa je podarila razstavljene knjige Avstrijskemu kulturnemu inštitutu.

Ob tej priložnosti sporočamo, da se bosta koroška slovenska pesnika Janko Ferk in Gustav Januš, oba avtorja Mohorjeve založbe, udeležila 11. junija 6. dneva poezije v Barceloni. Avtorja vabi italijanska založba Edizioni Braitan, v kateri sta izšli knjigi Ferka in Janusa.

Oktet S. Gregorčič v Parizu

Pomladansko družabno srečanje okrog prvega maja v Slovenskem domu v Parizu je skoraj vsako leto povezano s kulturnim programom. Prav v skrbi za stalne kulturne stike z zamejstvom in domovino je Društvo Slovencev v Parizu že večkrat povabilo v francosko prestolnico skupine, ki so zrasle in delujejo med Slovenci po Evropi, v zamejstvu ali v Sloveniji.

Letos se je društvo odločilo za oktet Simon Gregorčič iz Kobarida. Izredna udeležba na koncertu — 28. aprila v dvorani Slovenskega doma — je potrdila posrečenost izbire, oktet sam pa je preseljal vsa naša pričakovanja. Zanimivo sestavljen spored, ki je obsegal slovenske domovinske pesmi, skladbe drugih narodov ter slovenske narodne in ponarodele, je tako pritegnil in navdušil prisotne, da se po skoraj dveurnem koncertu kar niso mogli ločiti od pevcev. Izvajavci so se povsem zavedali, komu pojejo, zato je njihova pesem šla od srca do srca, med njimi in dvorano se je vzpostavila čudovita vzajemnost.

Oktet sestavljajo mladi možje iz različnih vasi in zaselkov zgornje Soške doline, vadijo pa v Kobaridu; oktet vodi Metko Bajt. Po odlično izvedenem programu so se pevci zadržali na tradicionalnem družabnem srečanju. Naslednji dan pa so izkoristili za ogled pariških zanimivosti in spremstvu predsednika Društva Slovencev dr. Janeza Zorca. Iz Pariza so se v ponedeljek, 30. aprila, odpeljali proti Merlebachu, kjer so 1. maja ponovili koncert in doživeli prav tako navdušen sprejem tamkajšnje slovenske skupnosti.

Prepričani smo, da je bilo to srečanje obojestransko obogatitev: enim je prineslo pozdrav iz domovine, drugim pa približalo življenje Slovencev v tujini. - v. č.

Novice z Laškega

V nedeljo, 10. junija bo v občinski dvorani v Selcah srečanje otrok, ki obiskujejo slovenski otroški vrtec in šolo v Ronkah. Sodelovala bo tudi kotalkarska skupina iz Rupe-Peči. Srečanje organizira Komisija pri večnamenskem središču v Ronkah.

V petek, 8. junija se začne v spodnjih prostorih cerkve sv. Stefana v Romjanu »vinska šagra«. Ob njej bo razstava čipk, ki jih je izdelalo 15 obiskovalk letošnjega čipkarskega tečaja; tečaj je organiziralo društvo »Jadro«. Razstava bo odprta cel teden v večernih urah.

Isto društvo je izdalo tretjo številko svojega glasila »Jadro«. Prinaša članke iz življenja naših ljudi na Laškem (Ronke in okolica).

Dne 20. maja smo skupaj z Doberdobci poromali v Chioggio. Ogledali smo si to mesto, ki je starejšje kot Benetke. Kosili smo v prijetnem domu duhovnih vaj.

V začetku maja sta se končala tudi dva tečaja slovenskega jezika za odrasle; vršila sta se dvakrat tedensko od lanskega novembra na sedežu društva Jadro. Skupno je oba tečaja obiskovalo 30 odraslih; učili sta prof. Irena Zuljan in prof. Marije Mercina, obe iz Nove Gorice. Udeleženci so na koncu dobili potrdilo o udeležbi na tečaju. Potrdilo je izdal Zavod Republike Slovenije za šolstvo. - K.M.

RAZNE NOVICE

Slovenski zastopniki v Barceloni

V dneh od 25. do 27. maja je bilo v Barceloni 2. zasedanje Konference zahodnoevropskih narodov brez države CON. SEO. Tudi prvo zasedanje te zveze je bilo pred leti med Katalonci Takrat je bila sprejeta posebna izjava o pravicah narodov brez države, v njej pa so bile poudarjene tudi narodne in jezikovne pravice tistih delov narodov, ki živijo kot manjšine v tujih državah. Tokrat pa je CONSEO odobril »Vesoljno izjavo o kolektivnih pravicah narodov«.

Med številnimi udeleženci so bili tudi deželni tajnik Slovenske skupnosti Ivo Jevnikar in Ferruccio Clavara ter Renzo Mattelig za Gibanje ljudskih demokratov iz Benečije. Med gosti iz »vzhodne« Evrope je bil tudi član vodstva slovenskih komunistov-prenoviteljev Peter Bekoš.

Deželni tajnik SSK Jevnikar je v uvodnem delu zasedanja izrekel pozdrav v slovensčini, medtem ko so predloženo besedilo v angleščini tolmači simultano prevajali v katalonščino, angleščino, francoščino in španščino. V pozdravu je bilo tudi nekaj podatkov o vladnem osnutku za zaščito Slovencev v Italiji.

Razstava o Langobardih

Dežela Furlanija-Juljska krajina je za letošnje leto priredila veliko in izčrpno razstavo o Langobardih, o njih zgodovini, umetnosti, kulturi. Razstava ima dva sedeža, v Čedadu in v vili Passariama. K sodelovanju so povabili muzeje, pinakoteke, knjižnice iz vseh sosednjih dežel, da so prispevale svoj material. Razstava bo odprta celo poletje.

V petek, 1. junija bo v Čedadu sreča-

Podelitev nagrade D. Černeta Marijini družbi

Marijina družba iz ul. Risorta v Trstu gotovo ni nikoli računala na zunanje priznanje. Dovolj ji je zavest, da je skozi 90 let, kljub viharjem, trdno obstala in izpolnila svoje poslanstvo. Hvalevredno pa je zanimanje slovenske javnosti, da ji podeli iz Černetovega sklada tudi konkretno priznanje.

Za uvod je poskrbel zbor od Sv. Antona, slavnostni govornik Saša Martelanc pa se mu je zahvalil za slovesno razpoloženje. Vse je potekalo v Marijinem domu zadnje nedelje v maju. Bila je to prilika, da tudi Marijina družba ohrani v lepem spominu človeka, čigar prezgodnji odhod je pomenil izgubo plemenitega vzornika in svetovalca. Skupini njegovih prijateljev in častniških sodelavcev z Radia Trst A (med njimi častnik Saša Martelanc) se je zdelo potrebno, da se na »Černetovih večerih« ohrani trajen spomin nanj z ustanovitvijo sklada na njegovo ime. V Dušanu Černetu posebej idealni slovenstva, krščanstva in demokracije se tako že 15 let priznavajo ustanovi ali osebam, ki se v teh idealih razpovedujejo.

Saša Martelanc, sam dovteten za velike ideale, je v svojem govoru potrdil njihovo veljavo, predvsem v zvezi z našo vsakdanjostjo. Našel in poimenoval je vse naslove dosedanjih dobitnikov nagrade od leta 1976 do danes. Pred nedavno proslavo 90. obletnice Marijine družbe je tudi ta zbudila pozornost. O njej menimo, je delj govornik, da je v polni meri izpolnila omenjene pogoje in tako postala prejemnica 15. nagrade Dušana Černeta.

Beseda »hvala«, ki jo Saša Martelanc zna tako simpatično poudariti, je seveda veljala obema voditeljema: prejšnjemu dr. Prečernu in sedanjemu g. Gerdlu. Vsi prejšnji voditelji pa že uživajo večno hvalo pri Bogu.

Dr. Zorko Harej je podal utemeljitev nagrade. Dosednja v svojih temeljnih načelih je skozi 90 let Marijina družba v ul. Risorta bila kazipot in obramba ter ohranjala človeško dostojanstvo deklet in žena, ki so prihajale iz varnega podeželja v nevarnosti mesta. Ob kulturnih prireditvah z igrami, pevskimi nastopi in predavanji z raznih področij so se članice miselno in praktično vzgajale za življenje. Predstavniki Hranilnice in posojilnice na

Opčinah prof. Robert Petaros je nato izročil denarni znesek kot nagrado iz sklada Dušana Černeta. Sledili so aplavzi.

Prednica Marijine družbe Pepca Vodopivec se je zahvalila in v preprostih besedah izpričala, da je Marijin dom danes prav tako koristno zatočišče ne samo ostarelim članicam, temveč tudi mladi generaciji naših skavtov. Vsem naj bi služil kot kraj prijateljskega srečanja pod Marijinim varstvom.

Po vsaki prireditvi se Slovenec more odreči petju. Edi Race je s svojim zborom tudi ta večer ostal zvest omenjeni tradiciji. Končno nas je vse dvignil s sedežev z Marijino himno »...skoz življenje voditi srečno znaša«.

Zadnje dejanje večera je bila pogrnenje miza za bratsko »agape«. - F. V.

Praznik v Rojanu

Rojanski cerkveni pevski zbor je slavil svojo 40-letnico nepretrganega delovanja v nedeljo, 3. junija popoldne z nastopom v cerkvi. Izkazala se je posrečena izbira pesmi pod naslovom: S pesmijo skozi cerkveno leto. Program je obsegal 21 pesmi cerkvenega leta: advent, božič, oljna nedelja, veliki četrtek, veliki petek, velika noč, nedelja poklicev, mesec maj, mesec junij, mesec oktober, misijonska nedelja, Brezmadežna, sv. Peter in Pavel, Marijino vnebovzetje, sv. Cecilija, Kristus Kralj in Marija, skoz življenje. Skupen prikaz

pesmi cerkvenega leta je odkrival, koliko vsebinskega in čustvenega bogastva se skriva v slovenski cerkveni pesmi in kako se menjava ubranost pesmi.

Zbor je vodil dolgoletni zborovodja dr. Humbert Mamolo, z orglama pa je petje spremljal Štefan Bembi.

Nastop zboru je privabil zadovoljivo število poslušalcev. Prisoten je bil tudi dr. Angel Kosmač, ki je petje mešanega zbora vpeljal v času svojega službovanja v Rojanu leta 1950.

Poleg sedanjih članov zbora je v teh letih sodelovalo pri zboru daljši ali krajši čas nad 60 drugih pevki in pevcev.

Nastopu v cerkvi je sledila družabnost v Marijinem domu. Zraven je prišlo tudi lepo število nekdanjih pevki in pevcev.

Zboru želimo veselo in zavzeto nadaljevanje njegovega sodelovanja pri vsaki nedeljski maši!

Trio Centra E. Komel v Celovcu: M. Gus, D. Devetak, M. Devetak

beno vzgojo Emil Komel iz Gorice. Večer je bil zelo prijeten, saj so mladi izvajalci igrali svojim sovratnikom, v glavnem srednješolski mladini.

Program za različne instrumente se je odvijal kronološko in s primerno predstavljivo posameznih del in zgodovinskih obdobij. Mladi poslušalci so z zanimanjem sledili izvajanju in se ob koncu tudi v sproščenem razgovoru zanimali za goriško ustanovo, ki je presenetila z zavidljivim nivojem in resnim pristopom do glasbene umetnosti.

Izvajalce je pozdravil predsednik kluba Tomaž Susič, prof. Silvan Kerševan se je zahvalil vsem ter prikazal lik in zasluge prof. Jožeta Peterlina za kulturno življenje v Trstu in na Primorskem sploh.

IX. Praznik mladih pevcev „Vesela pomlad“

Pevci »Vesela pomlad« iz Opčin so tudi letošnje pevsko leto, nadvse bogato in polno lepih pevskih dosežkov, zaključili z dvodnevni praznikom, ki se je pričel v soboto zvečer s pevskim koncertom v dvorani Finžgarjevega doma, v nedeljo pa nadaljeval s pestro kulturno-zabavno prireditvijo na prostem.

Gost mladih openskih pevcev je bila v soboto mladinska vokalna skupina AVE iz Ljubljane, ki jo vodi sposobni mladi dirigent Andraž Hauptman. Skupina deluje v okviru župnije Ljubljana-Vič, kjer s pesmijo daje svoj doprinos k oblikovanju cerkvenega bogoslužja in obenem goji polifonsko, črnsko duhovno in slovensko ljudsko petje. Za svoje nadvse kakovostno pevsko izvajanje in odlično interpretacijo je bila skupina nagrajena z zlato plaketo na mariborskem pevskem tekmovanju Naša pesem. Tu je prejela še posebno priznanje za najboljšo izvedbo obveznega Gallusovega moteta O beata Trinitas. O izrednih pevskih sposobnostih vokalne skupine AVE smo se prepričali tudi na sobotnem koncertu, ki je bil izreden pevski užitek tako za poznavalce pevske umetnosti kot tudi za mlade domače pevce. Po uvodnem pevskem zdravju, ki ga je ljubljanskim gostom namenil MPZ Vesela pomlad, smo v prvem delu večera prisluhnili bogatemu izboru polifonskih skladb, v drugem pa črnskih duhovnih in domačih ljudskih pesmi. Bil je to res prvovrsten pevski dogodek, ki bi si bil vsekakor zaslužil širšo pozornost tukajšnje javnosti.

Nedeljska kulturno-zabavna prireditev je v parku Finžgarjevega doma združila kakih dvesto domačih in gostujočih pevcev, pesalcev in mladih glasbenih izvajalcev. Posebnost praznika pa je bil naš priznani čarodej Vikj s svojo skupino. Uvodni del bogatega kulturnega programa je bil namenjen izključno pesmi, tej nezamenljivi vrednoti, ki tako pomembno vpliva na oblikovanje mlade osebnosti

in zbuja v človeku, ki ji zna prisluhniti, mnogoteri globoka čustva.

Negotovo vreme je najbrž marsikomu preprečilo obisk najavljene prireditve. Kljub temu so številni udeleženci z zanimanjem spremljali pevski program, ki so ga oblikovali OPZ in MPZ Zvonček z Repentabra pod vodstvom Toneta Bedenčiča in Loredane Guštin, ter OPZ, MIMPZ, DPSMPZ, DPS in FPS Vesela pomlad pod vodstvom Franca Pohajača. Slednji so presenetili še s skupno izvedbo pesmi Mi se imamo radi v Veseli pomladi ob instrumentalni spremljavi istimenskega glasbenega tria.

V nadaljevanju kulturnega programa sta se zvrstila še nastopa folklornih skupin OS France Bevk z Opčin ter iz Trebč. Prvo je pripravila Anka Kocjančič in je zaplesala ob spremljavi tria harmonik prosoške podružnice Glasbene matice, drugo pa je vodil Ignac Duh, ki je poskrbel tudi za harmonikarsko spremljavo. Kulturni program praznika sta dopolnila še instrumentalno-vokalna skupina Vesela pomlad in repentabski glasbeni ansambel Burja.

Pozornost predvsem najmlajših je pritegnil s svojim simpatičnim nastopom čarodej Vikj, ki se je s sodelavci predstavil v dveh nadvse prikljupnih točkah.

Protagonist sklepne dela prireditve je bil ansambel Taims. Fantje s Krasa, kot se naš priljubljeni ansambel tudi rad poimenuje, so udeležence lepo uspelega praznika popeljali v razgibani svet valčkov in polk ter tako poskrbeli za res prijeten zaključek dneva.

Majda Danev

Sožalje

Naročniki Katoliškega glasa in župnijska skupnost iz Mačkolj izražajo iskreno sožalje Pini Slavec ob smrti ljubljene mame.

Pojasnilo

V 22. številki našega lista je bilo objavljeno Pismo bralcev, ki se kritično loteva uvodnika Vasilija B. v št. 21. Uredništvo je mislilo članka »O blaženi čas sprememb« razumelo kot povabilo k razmišljanju in k zdravi samokritiki, nikakor pa ne kot omalovaževanje poštovovalnega in nesebičnega dela v korist Cerkve in naroda v našem zamejstvu. Za tako razumevanje vsebine uvodnika ni zasledljivih oprinkov. Zato mislimo, da sta razburjenje kritičnih bralcev, predvsem pa njihov grobi ton nepotrebna in ne odpirata možnosti konstruktivnega srečanja.

Pismo je izšlo po pomoti brez podpisa.

27. maj 1945 - dan začetka Vetrinjske tragedije

procesiji odhajalo na tuje. Starci in starke, zreli možje, otroci. Z vozovi, peš, z eno samo željo, priti iz pekla, ki se je odprl nad slovensko zemljo... Ljubelj je bruhal ljudi. Prerivanje, jok, vpitje, streli. Za hrbtno domovina z domačijami. Njive so vekale za ljudmi, stegale roke, prosile. Čez dva tedna se vrnemo, so si obljubljali ljudje v sru in na glas. Pot pa je vodila samo naprej. Kam, ni nihče vedel.

Čez Karavanke pri Dravi so bili angleški vojaki v bojni pripravljenosti. Prišlo je do celodnevne zastoje in pogajanja. Slednjič je angleška vojaška oblast odločila, da sprejme civilne begunce, ki naj se podajo na polje okrog Vetrinja v bližini taborišča, kjer so že bili nemški vojni ujetniki. Glede na domobranci pa je angleško poveljstvo izjavilo, da jih sprejme pod zaščito; po prehodu čez Dravo so bili vsi oddelki razoroženi, nakar so se skupaj s civilnimi begunci peš napotili proti Vetrinju.

Vsa ta množica se je gnetla in prenočevala kar na prostem. Nekateri pa so imeli srečo, da so se mogli namestiti v prostorih bivšega vetrinjskega samostana poleg vetrinjske cerkve.

Čez nekaj dni so si ljudje uredili življenje. Vojaška oblast je oskrbovala taboriščnike s hrano. Domobranci poveljstvo je začelo organizirati čete in bata-

ljone, iskalo stike z angleškimi vojaškimi oblastmi, da bi pojasnili politično naravo slovenskega domobranstva in zaprosilo angleško poveljstvo, da vso množico beguncev sprejme, jo hrani in pod nobenim pogojem ne izroči Titu. Uradno angleško stališče je bilo namreč: po mednarodnem pravu se smatrajo domobranci za ujetnike tiste vojaške sile, na katerem področju so se nahajali v času nemške kapitulacije. Ker so se tedaj domobranci nahajali na Titovem teritoriju, bi po angleškem tolmačenju pripadali Titu.

V drugi polovici maja pa se je začelo govoriti, da bodo slovenski in srbski vojaki prepeljani v Italijo. Razni angleški oficirji, vprašani o verodostojnosti teh govoric, so bodisi potrdili, da bodo prepeljani domobranci verjetno tudi civilisti, ali pa vsaj tega niso zanikali. Nihče od Angležev pa ni niti namignil, kaj še da bi jasno povedal, da bodo domobranci vrnjeni v Jugoslavijo. V nekem razgovoru je bilo čutiti namig, da je bolje, ako se vojaki preoblečejo v civiliste, kajti kdor je v vojni uniformi, je smatran za vojnega ujetnika, civilisti pa so smatrani za begunce.

ZAČNEJO SE TRANSPORTI

Potem pa se je zgodilo tisto strašno. Popoldne dne 6. maja, bila je sobota, je prišel ukaz angleškega poveljstva, da se morajo v petih dneh, to je do 31. maja,

odpraviti vsi slovenski domobranci s kamioni, ki jih bodo čakali na travniku pred vetrinjskim taboriščem.

Prvi transport je odšel v nedeljo, 27. maja (bila je nedelja kot letos) ob 11. uri. Bilo jih je okrog 600 mož. Vsi, odhajajoči in ostali ter civilisti begunci, so bili prepričani, da jih peljejo v Italijo. Nato so odhajali po vrsti: dne 28. maja okrog 2800 vojakov in 200 civilnih beguncev. Tega dne zvečer pa so se že vrnil nekateri srbski četniki, ki so ušli s transporta, ki je bil poslan dne 24. maja, ne v Italijo, kot je dal častno vojaško besedo poveljujoči angleški častnik

Ljubeljski predor. Izkopali so ga nemški ujetniki med drugo svetovno vojno. Danes je glavna prometna žila med Slovenijo in Koroško

pred odhodom, pač pa na železniško postajo Področica, kjer so bili izročeni Titovim partizanom. Vrnili pa so se tudi nekateri izvidniki, ki so bili poslani, da sledijo transportom, da bi se vedelo, kam jih pošiljajo. Ti so prinesli strahotno novico, da transporte vozijo na Področico in tam jih Angleži izročajo jugoslovanskim partizanom. Domobranci vodstvo še ni hotelo verjeti, da bi Angleži bili zmožni take prevare. Vendar so se zastopniki domobrancev in Narodnega odbora napotili na angleško poveljstvo, kjer jim je bilo rečeno, da gre do transporti v Palmanovo v Italijo. Dne 29. maja je odšel tretji transport, spet okrog 2800 ljudi; poslan je bil v Pliberk. Kljub temu, da so se vrnili in poročali nekateri ubežniki s prvega transporta, je dne 30. maja bil odpeljan četrti transport skupno okrog 2800 domobrancev, in predan v Pliberku. Peti zadnji transport dne 31. maja, ki je šel okrog 500 oseb, pa je šel vede in takorekoč prostovoljno v smrt, kajti vsem je bilo sedaj že znano, da transporte izročajo Titovim partizanom: »Gremo tudi mi tja, kamor so šli naši bratje in prijatelji...«

V vetrinjski cerkvi so ob desetletnici tragedije bivši vetrinjski begunci postavili spominsko ploščo z latinskimi napisom, ki se v slovenščini bere: »Hvaležni slovenski begunci iz prekomorskih dežel so v čast Bl. Device Marije prispevali del za obnovo te cerkve, spominjajoč se tukaj leta 1945 v roke sovražnikov izdanih bratov.«

K. M.

UMIK ČEZ KARAVANKE

Takole je popisal pisatelj Karel Mauser ta umik. »V tistem času se je odprl Ljubelj in slovensko ljudstvo je v dolgi

GORIŠKE NOVICE

Zalna spominska proslava

Petinštirideset let je preteklo od konca pogubonosne svetovne morije in od ugotovitve okupatorja, ki je uničil toliko slovenskih življenj.

V teh junjskih dneh pa mineva tudi petinštirideset let od strahotnega pokola tisočev in tisočev slovenskih mož in fantov — žrtev komunistične revolucije v Sloveniji. Vsem tem žrtvam naj gre naš spomin.

V nedeljo, 17. junija ob 11.30 se bo zanje darovala sv. maša v cerkvi sv. Ivana. Po maši pa bo v dvorani hotela Palace spominska proslava in družabno srečanje.

Počastimo s svojo prisotnostjo spomin vseh naših padlih in pobitih.

M.K.

Sv. Subida pri Krminu

Cerkev pri Subidi, versko središče za Slovence na Plešivem in v Krminu

V cerkvi sv. Križa pri Subidi je vsako leto zelo praznično in slovesno ob koncu križevga tedna. Slovenska krščanska skupnost na jugovzhodu naših Brd praznuje praznik Gospodovega Vnebohoda

kot slovesni »župnijski« praznik ali domače proščenje. Letos je bilo to praznovanje še prijetnejše, ker je pristopilo prvič k evharistični mizi šest prvoobhajancev.

Okusno in lepo okrašena cerkev, ki sameva na strmem griču, je veselo odprla svoja vrata številnim domačinom in gostom, prvoobhajancem in njihovim staršem ter monsinjorjema Močniku in Simiču, ki sta skupno z domačim šolskim veroučiteljem vodila bogoslužje. Slednji je pripravil otroke že več mesecev na to praznovanje, tako da so se otroci res lepo izkazali s sodelovanjem pri evharistični daritvi: berila, uvodi, prinašanje darov, petje, molitev in premišljevanje, ki so jih pripravili, so se odlično ujemali z vso liturgijo. Slovesnost so vsekakor povzdignili domači pevci in otroški zbor, ki so pod vodstvom učiteljice Tatjane zapeli tudi zahtevne pesmi.

Bog daj, da bi postal praznik prvega sv. obhajila vsem šestim otrokom začetek globljega prijateljstva z Jezusom, ki jih od tedaj vabi k vsakodnevni evharistiji. Starši, ki so pomagali v dneh priprave na prejem tega zakramenta, bodo od sedaj naprej gotovo še lažje in zavzeteje opogumljali svoje otroke na poti krščanstva.

Gospodu Bogu, ki nam je dal lepo vreme, vsem, ki so pri tem prazniku pomagali in sodelovali, molili in darovali pa iz srca Bog lonaj.

Poziv goriškega županstva

Odbornik za socialno službo se v posebnem pozivu obrača na goriške občane, naj priskočijo na pomoč socialno ogroženim in jim omogočijo stanovanje. V mestu je namreč precej nezasedenih stanovanj, ki jih lastniki nočejo dati v najem ali pa so zavoljo visoke najemnine za revnejše meščane nedostopna.

Občinska uprava izjavlja, da je pripravljena priskočiti na pomoč za plačevanje poštene najemnine in da jamči tudi izseleitev najemnika, če bi gospodar želel imeti stanovanje spet prosto.

Novice iz Števerjana

Prvo obhajilo. Veliko število vernikov se je zbralo v nedeljo, 20. maja na trgu pred cerkvijo v Števerjanu. V sprevedu smo pospremili v cerkev sv. Florijana pet otrok iz tretjega razreda in njih starše za slovesnost prvega svetega obhajila. Otroci so se pridno pripravili na ta svoj najlepši dan, posebno še v tem zadnjem mesecu z obiskovanjem šmarnic.

Cerkev je bila prav lepo in okusno okrašena. Prvoobhajanci so pri sv. maši sodelovali s prošnjami, s prinašanjem darov in z molitvijo zahvale. Med darovi za sv. daritev so prinesli k oltarju tudi dar za sklad »Mitja Čuka«.

Slovesnost je povzdignilo tudi lepo petje: nastopila sta mladinski zbor pod vodstvom Valentine Humar in dekliški zbor »Alenka« pod vodstvom Anke Černic.

Šmarnice. Bolj slovesen je bil letos tudi sklep šmarnične pobožnosti. Običajnemu številu Marijinih častilcev, ki so letos z velikim zanimanjem prisluhnili šmarničnemu čitvu patra Miha Žužka, se je zadnji dan maja pridružil še lepo število vernikov. Pri pobožnosti je prepeval dekliški zbor »Alenka«, ki je na koncu dodal še kratek koncert Marijinih pesmi. Da so dekleta lepo zapele, je pokazal dolgotrajen aplavz, s katerim so prisotni hoteli izraziti svojo hvaležnost prizadevnim dekletom in pevovodkinji Anki Černic.

Birma. Po dežju in nevihti, ki je prešla naše kraje v noči med soboto in nedeljo, so Brda zablestela v vsej svoji pomladni lepoti. Tega so se razveselili ne samo naši birmanci in njih starši, marveč vse naše verno občestvo, ki je za praznik sv. birme prihitelo na Britof. Med prazničnim pritrkavanjem se je cerkev napolnila kot za velike praznike. V prvih klopih so posedli birmanci (17 po številu), za njimi botri, ob njih starši, sorodniki in ostali verniki.

Med petjem pesmi k Sv. Duhu je vstopil v cerkev v spremstvu domačega župnika in msgr. dr. Fr. Močnika škofov vikar za Slovence in nadškofijski kancler msgr. dr. Oskar Simičič, ki ga je g. nadškof pooblastil, da namesto njega podeli zakrament sv. birme našim mladim.

Matjaž in Damijan sta nadškofovega

delegata pozdravila v imenu vsega vernega občestva in izrazila veselje vseh, ker prihaja med nas kot nadškofov delegat prav on, ki je bil v Števerjanu šestnajst let najprej kot duhovni pomočnik, potem pa kot župnijski upravitelj in končno župnik ter je v petdesetih in šestdesetih letih toliko pripomogel k oblikovanju našega vernega občestva. Med mašo in med obredom je domači cerkveni pevski zbor ubrano prepeval pod vodstvom organista Hermana Srebrnič.

Matero so poskrbele, da je bila cerkev znotraj skrbno očiščena in prav lepo okrašena.

Birmanci so lepo sodelovali pri božji službi z branjem beril, pri prošnjah in s prinašanjem darov; prinesli so tudi lepo vsoto denarja kot dar staršev za našo cerkev za kritje dolgov ob popravilih. Po evangeliju se je birmovalec v kleme govoru obrnil do birmancev, staršev, botrov in do vsega farnega občestva. Govoril je o osveščenju krščanskega življenja po zakramentu svete birme in opozoril na odgovornost družine in vseh vernih župljanov, ki naj te doraščajoče kristjane podpirajo v njih odločitvah s pristnim krščanskim življenjem. Razveseljen je bil prizor, ko je lepo število prisotnih pristopilo k sv. obhajilu zlasti izmed staršev in botrov pa tudi iz vrst mladine.

Po končanem slavlju so starši birmancev na trgu pred cerkvijo pripravili vsem okrepčilo, zato smo se mnogi ustavili v prijetnem prijateljskem pogovoru še preko poldneva.

SKPD MIRKO FILEJ - GORICA

Predstavitev zbornika

VENETOVANJE

Sodelujejo: akademik prof. dr. Bogo Grafenauer, dr. Milko Matičetov, dr. Božidar Slapšak, prof. dr. Alenka Šivic Dular, dr. Mitja Guštin

KATOLIŠKI DOM

Cetrtek, 7. junija ob 20.30

† Janko Tronkar. V petek, 25. maja smo imeli po daljšem času spet pogreb. V Gorici je umrl za infarktoma upokoje-

SLOVENSKI CENTER ZA GLASBENO VZGOJO EMIL KOMEL - GORICA

GLASBENI POKLON GOJENCEV

ob zaključku šolskega leta

KATOLIŠKI DOM V GORICI

Torek, 12. junija 1990 ob 20.30

nec Janko Tronkar, star 83 let. Pred približno dvajsetimi leti sta se z ženo preselila v Gorico. Lani decembra sta minili dve leti, kar mu je žena umrla. Želel je, da bi bila pokopana v Števerjanu, zdaj tudi on počiva zraven nje. Da je bil dobro poznan in priljubljen med rojaki, so dokazali številni pogrebniki, ki so se udeležili maše z aduščnice in ga pospremili k počitku na božjo njivo.

Naj počiva v miru!

† Jožef Rožič. V nedeljo, 3. junija je umrl v Gorici Jožef Rožič, po domače Pepe Nekov, ki je bil doma v ščednem. Po smrti sestre Tilde leta 1985 je obnemogel in bil potreben pomoči. Ko je leta 1988 še bolj oslabil, se je zatekel v Dom za ostarele pri sestrah sv. Vincencija v Gorici. Zadnji dan pa še v splošno bolnišnico, kjer je tudi umrl.

Pokojni se je rodil v Števerjanu 1.9.1902 kot drugi sin Jožefa Rožiča in Marije - Matilde Terpin. V družini se je rodilo 7 otrok. To je bila kmečka družina kot ena redkih družin, ki je imela lastno kmečko gospodarstvo v Števerjanu, kjer je prevladoval kolonat.

Oče Jožef je nenadoma umrl v aprilu leta 1915, mesec dni pred začetkom prve svetovne vojne. Mati je ostala sama s šestimi nedoletnimi otroki. Ob izbruhu prve svetovne vojne so morali v begunstvo, najprej v Podturn v Gorico, potem pa v razne vasi na Vipavskem. V begunstvu je družina veliko trpela zaradi pomanjkanja hrane. Ko so se leta 1918 vrnili v Števerjan, so našli hišo porušeno in so dobili začasno zatočišče v baraki. A doletela jih je še nova nesreča: mati se je ponesrečila, obležala in leta 1922 umrla. Na smrtni postelji je svoje otroke priporočila Pepetu, naj skrbi zanje.

Pepe je bil poklican tudi k vojakom. Odslužil je redni vojaški rok, kasneje pa je bil vpoklican še dvakrat kot rezervist. Kot vojak je bil leta 1943 med bombardiranjem ranjen v kraju Santa Maria. Ko je nekoliko okreval, je bil odposlan domov. Doma je doživel tegobe Števerjana v septembru 1943. Nemci so ga ujeli, a ker je bil redno odpuščen iz vojske kot invalid, so ga pustili domov. Leta 1944 je kot partizan padel v Klužah brat Karlo. Pepe je tudi sam odšel v partizane in ostal tam do maja 1945.

Po vojni so ga doma doletele nove preizkušnje. Sestri Tonina in Tilda sta obnemogli in obležali. Prva je umrla leta 1979, druga pa leta 1985. Za obe sestri je Pepe osebno skrbel. Kuhal jima je, stregel in opravljal vsa hišna dela.

Že od matere, ki je morala to delati v težkih letih po prvi svetovni vojni, da je mogla prehraniti številno družino, se je naučil prekupevanja z živino in tako postal tudi sam prekupevalec, kar je potem še več let opravljal.

Pokojni Pepe ni imel lastne družine. Vse svoje življenje je posvetil bratom in sestram, tako kakor ga je mati prosila na smrtni postelji. Obljubi, ki jo je tedaj dal materi, je ostal dosledno zvest vse življenje.

V torek, 5. junija popoldne, smo ga pospremili v domačo cerkev in potem na števerjansko pokopališče, kjer bo poleg sester Tonine in Tilde čakal vstajenja v domači zemlji.

Naj mu dobri Bog povrne vse dobro, ki ga je v življenju storil in naj mu da v miru počivati!

Marijino življenje Koncert v ljubljanski stolnici

V sredo, 30. maja je bil v ljubljanski stolnici izreden koncert. Stolni zbor »Anton Foerster« je namreč slavil 15-letnico plodovitega delovanja. Za ta jubilej so priredili koncert z naslovom »Marijino življenje«. Slo je za 18 pesmi na tematiko Marijinih praznikov. Pesmi je zložil Jože Vesenjnik, besedilo je uglasbil dirigent in ustanovitelj zbora Jože Trošt. Med besedili je tudi Svetogorska Kraljica ali kronanca.

Stolnica je bila polna poslušalcev. Koncerta se je v cerkvi med drugimi udeležil tudi predsednik slovenske vlade Lojze Peterle. Pri dodani pesmi Marija skoz življenje je tudi sam stopil med pevce, saj je bil tudi on član tega zbora.

Ko je zbor odpel to pesem, je vsa cerkev mogočno zaploskala.

O pomenu petja dr. Suštar na Bledu

Slovenska pesem, bodisi narodna, cerkvena ali umetna, je vedno izraz in dokaz kulture duha in srca ter globoke povezanosti z narodom in Cerkvijo, s koreninami, iz katerih živimo, in z bogatim izročilom našega naroda. Cerkevni pevski zbori so bili od nekdaj in so tudi še danes pomembni nosilci kulture, verske in narodne zavesti in medsebojnega razumevanja in prijateljstva. Cerkevni pevski zbori hočejo pri bogoslužju in ob različnih slovesnostih dajati Bogu čast, ga slaviti s pesmijo in glasbo, kakor k temu spodbuja že stara zaveza v psalmih; prav tako pa hočejo razveseliti in navdušiti ljudi, s pesmijo se hočejo dotakniti njihovih src ter jim posredovati globoko doživetje, da pesem odmeva v njihovi notranjosti in v njihovem življenju.

Slovenski center za glasbeno vzgojo EMIL KOMEL

ORGELSKI VEČER

v župni cerkvi v Podgori

Petek, 8. junija ob 20.30

Nastopijo učenci orgelskega tečaja

DAROVI

Za Katol. glas: Evalija Šorli 50.000 lir.
Za Katoliški dom: A. S. 250.000; N. D. 500.000; I. T. 50.000; R. H. 100.000; F. Z. 300.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: N. N., Solkansko polje 50.000 lir.

Za PD »Štandrež«: I. N. iz Štandreža 50.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: družini Vetrh-Brešan v spomin pok. prijatelja Stefana Viatorija 50.000 lir.

Za barvna okna cerkve v Bazovici: prvoobhajanci in starši 480.000; N. N. 50.000; dr. Franko Križmančič 150.000; Ciccio Raffaello 20.000; družina Mahnič ob 50-letnici poroke 50.000; N. N. 25.000; N. N. 15.000; prof. Ubald Vrabc 50.000; v spomin prvega obhajila Aleša nona Milka Brce 50.000; Evalija Šorli 30.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: prijateljice ob rojstnem dnevu Marče Pahor 70.000; Gracija Gerdol in Rahela Hlača ob 3. obletnici smrti Jurija Zupančiča 50.000; Gracija Pahor Neni v spomin na moža Mária 30.000; Jožica Martelanc v spomin na drago Romano Vecchiet 50.000; M.C.B. v spomin iste 10.000; ga. Stok iz Podlonjerja v spomin na moža Mária 20.000 lir.

Za cerkev v Mavhinjah: ob 1. sv. obhajilu Jasne Legiša iz Vižovelj daruje nona Marija, teta Marija in družina Terčelj-Di Leonardo po 50.000 lir; ista družina daruje tudi za cerkev v Cerovljah 50.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Vojka Skabar-Martinz, ob krstu malega vnuka Marka 100.000; Miljo Ferluga 10.000; N. N. 15.000; N. N. 25.000; Justina Vatovec 50.000; Pina Brišček-Breclj 20.000 lir.

Za CPZ sv. Jerneja - Opčine: Marica Dolenc v spomin na Pijo Sosič-Muhr 25.000 lir.

Za potrebne v župniji Opčine: inž. Claudio Bortolosso ob poroki 50.000 lir.

Za operacijo malega Julija Vidali do 3. 6. 1990: 10.356.100 lir.

Za Marijin dom v ulici Risorta: Ivanka Benedetti ob 28. obletnici vstopa v Marijino družbo 10.000 lir.

Justina Vatta za svetoivansko cerkev 50.000 in v spomin na drage pokojne 40.000 za Marijin dom, ter v spomin Romane Vecchiet 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: nabirka ob sklepu šmarnic 335.000; Uča Beltrami 50.000; Anamarija Pipan 20.000; Lojze Sabor 20.000 lir.

Za cerkveni zbor v Rojanu: Marija Batagelj ob tretji obletnici smrti dragega očeta Ferdinandu 100.000 lir.

Za bogoslovce v misijonih: dobrotniki pri Sv. Ivanu 614.000 lir.

Za lačne: Berta Jagodnik 50.000 lir.

Za misljon p. Kosa: Tončka Sosič 30.000; Ivanka Dolenc 20.000 lir.

Za misljone: dr. Marko Udovič 400.000; N. N. 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Radio Trst A

Sporod od 10. do 16. junija 1990

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.00 Mali pevci. 11.45 Vera in naš čat. 12.00 Narodnostni trenutek... 14.10 C. Kosmač: »Prazna tičnica«. 17.00 Sport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Cetrkova srečanja. 11.30 Slovenski kantavtorji. 12.40 Dekliški zbor iz Erevana v Armeniji. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Otroški kotichek: »Srečanje z novo pesmico«. 15.00 Manjšinski potopis. 16.00 Violinist J. Brenc in pianist H. Haas. 17.10 Slataper, Moj Kras. 17.27 Mladi val.

Torek: 8.10 Arhipelag Goli. 12.40 Mešani zbor iz Stockholma. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Simfonične skladbe P. Mihelčiča. 17.10 Slataper, Moj Kras. 17.23 Mladi val.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek... 12.00 Zdravniška posvetovalnica. 12.40 Mešani zbir in Neerpelta v Belgiji. 14.10 Otroški kotichek: »Črno na belem«. 14.30 Na goriškem valu. 16.00 Mi in glasba. 17.10 Slataper, Moj Kras. 17.23 Mladi val.

Četrtek: 8.10 Bela pravljica... 12.30 Mešani zbor iz Tolose v Španiji. 15.10 Jugoslavija 1941-1945. 16.00 Revija deželnih zborov Corovivo. 17.10 Slataper, Moj Kras. 17.24 Mladi val.

Petek: 8.10 Aladinova svetilka. 12.00 Protagonisti slov. kinematografije. 12.40 Zbor iz Sommariva Bosco. 14.10 Otroški kotichek: »Spoznavajmo svet!«. 14.30 Od Milj do Devina. 15.10 Kulturni dogodki. 16.00 V svetu starih glasbil. 17.10 Slataper, Moj Kras. 17.21 Mladi val.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.10 Valčki in polke. 9.40 V znamenju sreče. 10.10 Simf. orkester RTV Ljubljana. 11.45 Črnske duhovne pesmi. 12.00 Modre dalje. Dekliški zbor iz Dublina. 14.10 Oddaja iz Benečije, Rezije in Kanalske doline. 17.10 Vozlišča. 18.00 E. Korytko, Korespondenca z družino. Dramski prikaz.

PREŽIVITE POČITNICE ali konec tedna na Starem vrhu nad Škofjo Loko v prijetni vikend hiši, sredi narave, z osem ležišči in opremljeno kuhinjo. Sprehodi, tenis. Za pojasnila: Tušek - tel. (003864) 74921/65535.

Cestitke

V soboto, 2. junija sta se poročila

ALEKSANDER PERIC

in

LINDA PETEJAN

Vso srečo na skupni življenjski poti jima želi doberdobska sekcija SSK.

OBVESTILA

Slovenske dobrotelne ustanove v Trstu sporočajo, da bo zaključno srečanje za letošnjo sezono, namesto v ul. Donizetti, pri Šolskih sestrah pri Sv. Ivanu, ul. delle Docce 34 v Trstu dne 13. junija. Zbrali se bomo na vrtu ob 16. uri. Gledalci bomo čudovite diapozitive g. Toneta Bedenčiča o naravnih lepotah naših krajev in se še drugače kratkočasili. V primeru slabega vremena bomo lahko šli pod streho.

V Rižarni v Trstu bo v nedeljo, 10. junija ob 17. uri vsakoletna sveta maša za vse, ki so vedno tam zgubili življenje. Sv. mašo bo daroval in pri maši govoril msgr. Marjan Živic, župnik iz Bazovice.

Udeleženci romanja in potovanja na Madžarsko, ki bo od 2. do 6. julija, naj čimprej poravnajo potne stroške. Še vedno se lahko priglasite!

KATOLIŠKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - poštni tek. račun: 11234499 poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34195 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Pošt. plačana v gotovini - skupina II/7096 Dovoljenje pokr. pošte uprave iz Gorice Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 45.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglesi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglesi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA